2025/2402

1.12.2025.

ODLUKA KOMISIJE (EU) 2025/2402

od 28. studenoga 2024.

o poreznim mišljenjima iz predmeta SA.38374 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP) – Nizozemska, navodna potpora poduzeću Starbucks

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2024) 8566)

(Vjerodostojan je samo tekst na engleskom jeziku)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 108. stavak 2. prvi podstavak,

uzimajući u obzir Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru, a posebno njegov članak 62. stavak 1. točku (a),

nakon što je pozvala zainteresirane strane da dostave svoje primjedbe ([1]) i uzimajući ih u obzir,

budući da:

1. POSTUPAK

(1) Starbucks Coffee EMEA bv (dalje u tekstu „Starbucks Coffee BV") i Starbucks Manufacturing EMEA bv (dalje u tekstu „SMBV") društva su pod neizravnom kontrolom korporacije Starbucks Corporation. Potonje društvo osnovano je u Sjedinjenim Američkim Državama i služi kao sjedište grupacije. Starbucks Corporation i sva trgovačka društva koja ta korporacija kontrolira dalje u tekstu zajednički se nazivaju „društvo Starbucks" ili „grupacija Starbucks".

(2) Komisija je dopisom od 30. srpnja 2013. zatražila od tijela Kraljevine Nizozemske („Nizozemska") da dostave informacije o praksi poreznih mišljenja u Nizozemskoj i svim mišljenjima koja se odnose na društva Starbucks Coffee BV i SMBV.

(3) Nizozemska nadležna tijela dostavila su Komisiji tražene informacije u dopisu od 2. listopada 2013., uključujući prethodni sporazum o transfernoj cijeni ([2]) ([3]) koji su 2008. sklopili nizozemska porezna uprava i društvo Starbucks Coffee BV, kao i prethodni sporazum o transfernoj cijeni koji su 2008. sklopili nizozemska porezna uprava i SMBV (dalje u tekstu „STC") te popratnu dokumentaciju. Ta se popratna dokumentacija prije svega sastoji od izvješća o transfernoj cijeni iz 2007., na kojem se temelje oba zahtjeva za STC (dalje u tekstu „izvješće o transfernoj cijeni iz 2007.") i ostale prepiske između nizozemske porezne uprave i poreznog savjetnika korporacije Starbucks Corporation (dalje u tekstu „porezni savjetnik"), koji djeluje u ime društava Starbucks Coffee BV i SMBV. Nizozemska tijela dostavila su Komisiji kao dio popratne dokumentacije i STC koji su 2001. sklopili nizozemska porezna uprava i društva Starbucks Coffee BV i SMBV.

(4) Nakon preliminarnog ispitnog postupka Komisija je 11. lipnja 2014. odlučila pokrenuti službeni ispitni postupak na temelju članka 108. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (dalje u tekstu „UFEU") o STC-u jer bi taj STC mogao biti državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a (dalje u tekstu „odluka o pokretanju postupka") ([4]). Nizozemska nadležna tijela dopisom su od 16. srpnja 2014. dostavila svoje primjedbe na odluku o pokretanju postupka.

([1]) SL C 460, 19.12.2014., str. 11.
([2]) U čitavom tekstu ove Odluke Komisije pojmovi „porezno mišljenje" i „STC" koriste se kao sinonimi.
([3]) Prethodni sporazum o transfernim cijenama jest sporazum između porezne uprave i poreznog obveznika o primjeni poreznog prava na (buduće) transakcije. Prethodnim sporazumom o transfernim cijenama utvrđuje se prikladni skup kriterija (npr. metoda, usporedive vrijednosti i odgovarajuće prilagodbe, kritičke pretpostavke budućih događaja) za određivanje cijena unutargrupnih transakcija unutar fiksnog razdoblja po načelu nepristrane transakcije prije njihova provođenja. Zahtjev za sklapanje prethodnog sporazuma o transfernim cijenama službeno podnosi porezni obveznik.
([4]) SL C 460, 19.12.2014., str. 11.

(5) Odluka o pokretanju postupka objavljena je 19. prosinca 2014. u *Službenom listu Europske unije*. Komisija je pozvala zainteresirane strane da dostave primjedbe na odluku o pokretanju postupka.

(6) Društvo Starbucks dostavilo je svoja opažanja na odluku o pokretanju postupka dopisom od 16. siječnja 2015. Primjedbe na odluku o pokretanju postupka dostavili su i Nizozemska udruga poreznih savjetnika (niz. *De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs*, dalje u tekstu „NOB"), Savez nizozemskih poduzetnika i Nizozemski kršćanski savez poslodavaca (niz. *Verbond van Nederlandse Ondernemingen & Nederlands Christelijk Werkgeversverbond*, dalje u tekstu „VNO-NCW"), ATOZ Tax Advisers Luxembourg, Oxfam International i austrijska trgovinska komora (njem. *Bundesarbeitskammer Österreich*, dalje u tekstu „BAK").

(7) Nizozemska nadležna tijela dostavila su svoja opažanja na primjedbe trećih strana na odluku o pokretanju postupka dopisima od 20. i 26. ožujka 2015.

(8) Komisija je 21. listopada 2015. donijela Odluku Komisije (EU) 2017/502 ([5]) o okončanju službenog ispitnog postupka u pogledu STC-a. U toj je odluci utvrdila da je taj STC potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a koja je nespojiva s unutarnjim tržištem i koju su nizozemska tijela nezakonito provela protivno članku 108. stavku 3. UFEU-a. Nizozemskoj je naloženo da osigura povrat iznosa nespojive i nezakonite potpore dodijeljene SMBV-u.

(9) Opći sud poništio je 24. rujna 2019. Odluku (EU) 2017/502 u svojoj presudi u predmetu *Starbucks* ([6]), ali pritom nije doveo u pitanje odluku o pokretanju postupka. Presuda je postala konačna.

(10) Stoga je Komisija morala preispitati STC.

(11) Komisija je 23. prosinca 2020. zatražila dodatne informacije od nizozemskih tijela o funkcijama, imovini i rizicima u okviru SMBV-ovih aktivnosti u Nizozemskoj u razdoblju ispitnog postupka.

(12) Na zahtjev Stalnog predstavništva Nizozemske pri Uniji Komisija je 22. siječnja 2021. organizirala sastanak na kojem se raspravljalo o njezinu dodatnom zahtjevu za informacije od 23. prosinca 2020.

(13) Nizozemska tijela dostavila su 18. ožujka 2021. odgovore na pitanja iz Komisijina dodatnog zahtjeva za informacije od 23. prosinca 2020.

(14) Komisija je 29. travnja 2021. održala sastanak s predstavnicima SMBV-a i nizozemskih tijela na kojem su raspravljali o tim odgovorima.

(15) Dakle, službeni ispitni postupak spornog poreznog mišljenja i dalje je otvoren i treba ga zatvoriti.

2. **OPIS MJERE**

2.1 **Korisnik**

(16) Korisnik mjere je SMBV, društvo kći grupacije Starbucks osnovano u Nizozemskoj. Grupaciju Starbucks čine Starbucks Corporation i sva trgovačka društva pod kontrolom te korporacije. Starbucks Corporation sjedište je grupacije Starbucks. Starbucks Corporation nalazi se u Seattleu u Sjedinjenim Američkim Državama (SAD).

(17) Grupacija Starbucks bavi se prženjem, stavljanjem na tržište i maloprodajom vrhunske kave te ima podružnice u 65 zemalja. Kupuje i prži kavu koja se prodaje zajedno s ručno pripravljenom kavom, čajem i drugim napitcima te svježom hranom u trgovinama kojima društvo upravlja. Prema godišnjem izvješću za 2014. grupacija Starbucks prodaje i niz proizvoda od kave i čaja te licencira svoj žig preko drugih kanala kao što su licencirane trgovine, trgovine prehrambenim namirnicama i nacionalni ponuditelji usluga u prehrambenoj industriji. Grupacija

([5]) Odluka Komisije (EU) 2017/502 od 21. listopada 2015. o državnoj potpori SA.38374 (2014/C, ex 2014/NN) koju je Nizozemska provela u korist Starbucksa (SL L 83, 29.3.2017., str. 38., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/502/oj).

([6]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669.

Starbucks ostvarila je 2014. na svjetskoj razini neto prihode od 16 448 milijuna USD i dobit nakon oporezivanja od 2 067 milijuna USD.

(18) Subjekti grupacije Starbucks koji plaćaju poreze u Nizozemskoj su Starbucks Coffee BV i SMBV, koji su zajedno u poreznoj grupi i stoga podnose jedinstvenu poreznu prijavu kao jedan subjekt.

(19) SMBV je pržionica kave koja posluje od 2002. Njegov objekt za prženje kave sa sjedištem u Amsterdamu jedini je takav objekt izvan SAD-a. SMBV zrnima zelene kave opskrbljuje švicarsko društvo kći grupacije Starbucks, tj. Starbucks Coffee Trading Company SARL, koje kupuje zrna zelene kave za cijelu grupaciju Starbucks i njezine neovisne stjecatelje licencije. Zrna za tržište regije EMEA potom se prže i pakiraju u Nizozemskoj.

(20) SMBV licencira intelektualno vlasništvo za prženje kave od poduzeća Alki Limited Partnership (dalje u tekstu „društvo Alki LP"), društva kćeri grupacije Starbucks osnovanog u Ujedinjenoj Kraljevini pod čijom je SMBV neizravnom kontrolom, a to je intelektualno vlasništvo nužno za proizvodne postupke prženja i dostavu prženih zrna kave voditeljima trgovina. SMBV zauzvrat plaća tantijemu društvu Alki LP. U skladu s uvjetima ugovora o prženju između društava SMBV i Alki LP potonje društvo djeluje kao naručitelj za regiju EMEA i snosi sve korporativne rizike za prodaju proizvoda i troškove gubitaka nastalih pri proizvodnji, prodaji, prijevozu i skladištenju.

(21) Prema uvjetima ugovora o podjeli troškova društvo Alki LP obvezuje se plaćati korporaciji Starbucks Corporation tantijeme za znanje o prženju kave, naknade za usluge koje mu pruža ta korporacija i isplate za podjelu troškova za razvoj određene nematerijalne imovine.

(22) SMBV se kao vlasnik Starbucksove europske pržionice kave mora brinuti da se koristi odgovarajuća oprema, da se provode pravilni postupci i da se pržena zrna proizvode u skladu sa specifikacijama koje je društvo Alki LP navelo u ugovoru o prženju. Prema tom ugovoru SMBV je vlasnik zelenih zrna koje kupuje od dobavljača koje je odredilo ili odobrilo društvo Alki LP. Osim toga, kad proizvodi stignu u njegovo proizvodno postrojenje, SMBV provjerava jesu li u skladu sa specifikacijama proizvoda društva Alki LP i mora hitno zamijeniti sva oštećena ili neodgovarajuća zelena zrna o vlastitom trošku. Međutim, društvo Alki LP snosi rizike povezane s gubicima koji su posljedica proizvodnje, prodaje, prijevoza, skladištenja, obrade ili druge upotrebe zrna kave i mora obeštetiti SMBV za zahtjeve za naknadu štete zbog takvih proizvoda.

(23) Društvo Alki LP nema zaposlenike na platnoj listi koji bi obavljali poslove u skladu s njegovom ulogom naručitelja prema ugovoru o prženju, a ni njegovi partneri nemaju zaposlenike na platnoj listi koji obavljaju tu dužnost. Prema informacijama koje je grupacija Starbucks dostavila u okviru službenog ispitnog postupka društvo Alki LP ispunjava svoju ulogu oslanjajući se na smjernice, znanje i potrebne funkcije koje pružaju subjekti grupacije Starbucks u SAD-u u skladu s ugovorom o podjeli troškova.

(24) Budući da se društvo Alki LP smatra transparentnim subjektom u svrhe oporezivanja u Nizozemskoj, u skladu s nizozemskim poreznim pravom ne podliježe porezu na dobit. Zbog te porezne transparentnosti nizozemska porezna uprava smatra da je SMBV-ova isplata tantijema društvu Alki LP za korištenje intelektualnog vlasništva u regiji EMEA izravno plaćanje korporaciji Starbucks Corporation u SAD-u.

(25) Društva kćeri grupacije Starbucks sklapaju ugovore s društvom Starbucks Coffee BV za dostavu njihovih prženih zrna kave i drugih proizvoda. Svi proizvodi koje distribuira SMBV (pržena zrna kave, šalice, papirnati ubrusi itd.), bez obzira na to proizvodi li ih ili kupuje od drugih dobavljača, prodaju se trgovinama. Neke su trgovine neovisne, a neke u vlasništvu Starbucksa. Cijene koje SMBV naplaćuje trgovinama određuju se prema formuli koju su razvili drugi subjekti iz grupacije Starbucks.

2.2 **Mjera koja se ocjenjuje**

STC

(26) Ova se Odluka odnosi na STC. U načelu je STC bio obvezujuć 10 godina, od 1. listopada 2007. do 31. prosinca 2017. Međutim, prema informacijama koje su dostavljene Komisiji STC je raskinut 30. rujna 2014. zbog bitne promjene činjenica navedenih u njegovu odjeljku 1.

(27) U izvješću o transfernoj cijeni iz 2007. naknada je bila dodatak od [9 – 12] (*) % relevantne troškovne baze.

(28) U skladu s člankom 8.b nizozemskog Zakona o porezu na dobit iz 1969. (niz. *Wet op de vennootschapsbelasting 1969*) u takvim bi STC-ima trebalo utvrditi naknadu primjenom načela nepristrane transakcije za potrebe određivanja transfernih cijena. Dakle, sklapanjem STC-a nizozemska porezna uprava prihvatila je da je naknada koju je odredio porezni savjetnik u izvješću o transfernoj cijeni iz 2007. za funkcije koje SMBV obavlja u Nizozemskoj (uključujući preuzete rizike i korištenu imovinu) naknada u skladu s načelom nepristrane transakcije ([7]).

(29) Izvješće o transfernoj cijeni iz 2007. dostavljeno nizozemskoj poreznoj upravi u kontekstu STC-a sastavni je dio tog dokumenta.

(30) Da bi se utvrdila porezna osnovica SMBV-a, STC je obuhvatio unutargrupne transakcije koje je analizirala nizozemska porezna uprava. SMBV je jednom društvu u grupaciji (Alki LP) plaćao naknadu za korištenje intelektualnog vlasništva za prženje kave, a drugom (Starbucks Coffee Trading Company SARL) za nabavu zrna zelene kave. Na temelju STC-a nizozemska porezna uprava i SMBV odredili su oporezivu naknadu za usluge prženja i djelatnosti u opskrbnom lancu (tj. distribuciju proizvoda od kave i proizvoda koji nisu od kave) u kojima je SMBV sudjelovao.

(31) Prema STC-u nizozemska porezna uprava prihvatila je da će se razina tantijema koju SMBV isplaćuje društvu Alki LP određivati na kraju svake godine kao razlika između ostvarene operativne dobiti prije troškova tantijema i dodatka od [9 – 12] % na operativne izdatke. U STC-u se dalje navodi da je „isplata tantijema porezna olakšica u svrhe oporezivanja dobiti te nije podložna nizozemskom porezu na izvoru”.

Izvješće o transfernoj cijeni iz 2007.

(32) Naknada koju je nizozemska porezna uprava prihvatila u STC-u temeljila se na analizi transferne cijene koju je pripremio porezni savjetnik u izvješću o transfernoj cijeni iz 2007., koje je sastavni dio navedenog STC-a.

(33) U izvješću o transfernoj cijeni iz 2007. metoda transakcijske neto marže (dalje u tekstu „TNMM”) služi kao glavna metoda određivanja transferne cijene za usporedbu poslovnih rezultata SMBV-a. Ta je metoda jedna od neizravnih metoda za utvrđivanje približne vrijednosti cijena u skladu s načelom nepristrane transakcije za transakcije i raspodjelu dobiti među društvima iste korporativne grupacije. Njome se procjenjuje koliko bi iznosila dobit po načelu nepristrane transakcije za čitavu djelatnost, a ne za pojedinačne utvrđene transakcije. Ne služi za utvrđivanje cijene prodane robe, nego za procjenu razine dobiti koju bi nezavisna društva prema očekivanjima trebala ostvariti od određene djelatnosti, kao što je prodaja robe. To se postiže izračunom omjera dobiti i prikladne osnovice (tj. pokazatelja razine dobiti), kao što su troškovi, promet ili fiksno ulaganje, koji se potom uspoređuje s omjerima zabilježenima u usporedivim nenadziranim transakcijama. Primjena TNMM-a dodatno je objašnjena u uvodnoj izjavi 44. ove Odluke.

(34) U izvješću o transfernoj cijeni iz 2007. SMBV-ov porezni savjetnik obavio je funkcijsku analizu unutargrupnih i neovisnih transakcija tog poduzetnika za njegovu proizvodnu djelatnost. SMBV je opisan kao niskorizično društvo za prženje kave.

(35) Budući da se SMBV smatrao najmanje složenom stranom u tim transakcijama u smislu funkcija, imovine i rizika, poslužio je poreznom savjetniku kao analizirana strana za utvrđivanje njegove naknade u skladu s načelom nepristrane transakcije u okviru analize primjenom TNMM-a.

(36) Primjenjujući TNMM na proizvodne djelatnosti SMBV-a, porezni savjetnik smatrao je da su troškovi usluga koje je SMBV pružio relevantna osnova za pokazatelj neto dobiti u skladu s metodom uvećanog troška, što se smatra prikladnom metodologijom za usluge opskrbnog lanca i proizvodnje.

(*) Povjerljive informacije.

([7]) Na izvornom nizozemskom: „[SMBV] wordt geacht een arm's length vergoeding te ontvangen voor haar activiteiten zoals beschreven [in het transfer pricing report] indien de operationele marge [9-12] % van de relevante kostgrondslag bedraagt.”.

(37) Međutim, porezni savjetnik smatrao je da se dodatak trebao primijeniti samo na temeljne troškove povezane s djelatnostima u kojima je SMBV osiguravao dodanu vrijednost ([8]). U izvješću o transfernoj cijeni iz 2007. ti su temeljni troškovi navedeni kao (među ostalim) svi troškovi osoblja uključenog u proizvodne djelatnosti i djelatnosti opskrbnog lanca, troškovi proizvodne opreme (tj. amortizacija) i fiksni troškovi postrojenja (kao što je trošak samog objekta).

(38) Radi povećanja pouzdanosti funkcijske analize porezni savjetnik proveo je prilagodbu transfernih cijena kako bi se uzela u obzir činjenica da predložena primjena dodatka na troškovnu bazu SMBV-a ne bi trebala obuhvaćati komponentu troška za zrna zelene kave.

(39) Usporediva društva s kojima bi se uspoređivali financijski rezultati SMBV-a isto su snosila troškove sirovina. Stoga je porezni savjetnik prilagodio trošak sirovina kako bi izmijenio ukupni dodatak na trošak izračunan za svako društvo iz skupa usporedivih društava.

(40) Kombinacijom prilagodbi za komponentu troška za zrna zelene kave i troškove sirovina procijenjena naknada izmijenjena je iz srednje vrijednosti od 7,8 % na ukupne troškove u procijenjenu srednju vrijednost od 9,9 % na operativne troškove. Na temelju navedenog smatralo se da (zaokruženi) dodatak od [9 – 12] % na operativne troškove odražava dodatak u skladu s načelom nepristrane transakcije za pružanje usluga prženja i povezane djelatnosti opskrbnog lanca koje je SMBV pružao za svoje unutargrupne transakcije.

2.3 **Smjernice OECD-a o transfernim cijenama**

(41) Transferne cijene odnose se na cijene koje se naplaćuju za trgovačke transakcije između različitih dijelova iste korporativne grupacije. Multinacionalna poduzeća imaju u financijskom smislu poticaj za raspodjelu što manje dobiti na područja nadležnosti gdje je dobit podložna većim porezima. To bi moglo dovesti do transfernih cijena koje se ne bi smjele prihvatiti kao osnova za izračun oporezivog prihoda. Da bi izbjegle taj problem, porezne uprave primjenjuju metodologije određivanja transfernih cijena prema kojima će prihvaćati samo transferne cijene među društvima unutar grupe usporedive s onima koje bi nezavisna društva u usporedivim okolnostima dogovorila u okviru nepristranih transakcija. To se naziva „načelom nepristrane transakcije”.

(42) Organizacija za gospodarsku suradnju i razvoj (dalje u tekstu „OECD”) donijela je, među ostalim, Smjernice o transfernim cijenama. Budući da Smjernice OECD-a o transfernim cijenama nemaju obvezujući učinak, porezne uprave država članica OECD-a samo se potiču da ih slijede. Međutim, u praksi Smjernice OECD-a o transfernim cijenama služe kao glavni orijentir i jasno utječu na porezne prakse država članica OECD-a, pa čak i onih država koje nisu članice. Štoviše, u brojnim državama članicama OECD-a Smjernice imaju pravnu snagu ili izričito služe kao referentna točka za tumačenje domaćeg poreznog prava.

(43) OECD-ov Odbor za porezna pitanja povremeno donosi ažurirane smjernice o transfernim cijenama, kao što je to učinio 1995. i 2010.

(44) Primjena TNMM-a povezana je sa stavkom 3.26. Smjernica OECD-a o transfernim cijenama iz 1995. Prema tim smjernicama strana u transakciji za koju se testira pokazatelj neto dobiti trebala bi u načelu biti društvo s manje složenim funkcijama. U Smjernicama OECD-a o transfernim cijenama navodi se da se takvom analizom može dobiti raspon prihvatljivih rezultata, a ne jedan konkretni točni rezultat. U praksi se taj prihvatljivi raspon često smatra interkvartilnim rasponom uočenih omjera. U nizu podataka kvartili su tri točke prema kojima se brojke u nizu svrstavaju od najmanjih do najvećih u četiri skupine jednake veličine, tj. 25 % podataka je u ili ispod 25. percentila (koji se još naziva i donji kvartil), 50 % podataka je u ili ispod drugog kvartila koji je ujedno srednja vrijednost niza, a 75 % podataka je u ili ispod 75. percentila (koji se još naziva i gornjim kvartilom). Interkvartilni raspon sastoji se od svih vrijednosti između donjeg i gornjeg kvartila.

([8]) U ovom se slučaju pojmom „dodana vrijednost” opisuje praksa društva da proizvod koji se može smatrati homogenim i malo (ili nimalo) različitim od konkurentskog ponudi potencijalnim kupcima uz značajku ili dodatak koji im daje veći osjećaj vrijednosti.

2.4 **Nizozemska pravila za određivanje cijena nepristranih transakcija**

(45) STC je sklopljen na temelju članka 8.b stavka 1. nizozemskog Zakona o porezu na dobit iz 1969. (niz. *Wet op de Vennootschapsbelasting 1969*) (dalje u tekstu „ZPD"). Člankom 8.b stavkom 1., koji je umetnut u ZPD 2002., utvrđeno je načelo nepristrane transakcije u ZPD-u.

(46) Dok je trajalo razdoblje ispitnog postupka, smjernice o načinu na koji nizozemska porezna uprava tumači načelo nepristrane transakcije iz članka 8.b stavka 1. ZPD-a mogle su se pronaći u Odluci IFZ2001/295M nizozemskog tajnika za financije pri riznici od 30. ožujka 2001. (dalje u tekstu „Odluka o određivanju transferne cijene").

(47) U Odluci o određivanju transferne cijene objašnjeno je da je načelo nepristrane transakcije u pravilu sastavni dio nizozemskog ZPD-a. Kad je u određenim slučajevima potrebno pojašnjenje Smjernica OECD-a, u Odluci o određivanju transferne cijene navodi se stav Nizozemske o tim konkretnim pitanjima te se nastoji po mogućnosti ukloniti sve nedoumice.

(48) Naime, u poglavlju 1.2. Odluke o određivanju transferne cijene navedeno je da je primjena raspona po načelu nepristrane transakcije dopuštena jer se pojedinom metodom određivanja transferne cijene često dobije raspon iznosa, koji su svi jednako pouzdani.

(49) Poglavlje 2. Odluke o određivanju transferne cijene posvećeno je metodama određivanja transferne cijene opisanima u Smjernicama OECD-a o transfernim cijenama. Na temelju stavka 4.9. tih Smjernica, u Odluci o određivanju transferne cijene propisano je da revizija transferne cijene koju provodi nizozemska porezna uprava treba polaziti od metode određivanja transferne cijene koju je porezni obveznik primijenio u trenutku transakcije ako takve primijenjene transferne cijene dovode do rezultata koji je u skladu s načelom nepristrane transakcije za predmetnu transakciju.

3. **RAZLOZI ZA POKRETANJE SLUŽBENOG ISPITNOG POSTUPKA**

(50) U svojoj odluci o pokretanju službenog ispitnog postupka Komisija je zauzela preliminarno stajalište da se čini da je STC, kojim je prihvaćena naknada koju je predložio SMBV-ov porezni savjetnik za funkcije koje SMBV obavlja u Nizozemskoj, državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a koja nije spojiva s unutarnjim tržištem.

(51) Komisija je u odluci o pokretanju postupka navela sljedeće tri sumnje oko usklađenosti STC-a s načelom nepristrane transakcije.

(52) Prvo, Komisija je dovela u pitanje pretpostavku poreznog savjetnika u izvješću o transfernoj cijeni iz 2007. da SMBV nije snosio nikakav rizik te bi se stoga trebao klasificirati kao pružatelj usluga proizvodnje ili ugovorni proizvođač. Komisija je kao dokaz u prvom redu navela rizik zaliha zabilježen u financijskim izvješćima SMBV-a, što se kosi s njegovom klasifikacijom pružatelja usluga proizvodnje.

(53) Drugo, Komisija je dovela u pitanje dvije uzastopne prilagodbe poreznog savjetnika kojima se, čini se, rješavao isti problem povezan s analizom usporedivosti. Prvom prilagodbom smanjena je troškovna baza za izračun porezne osnovice SMBV-a naspram operativnih izdataka. Porazni savjetnik smatrao je da je takva prilagodba prikladna zato što je SMBV navodno pružatelj usluga proizvodnje ili ugovorni proizvođač. Drugom prilagodbom (označenom kao „prilagodba dodatka za pretvaranje" u izvješću o transfernoj cijeni iz 2007.) oduzeto je nekoliko troškova prodane robe od dobiti društava koja su služila kao usporediva društva za potrebe određivanja transfernih cijena. Tom je drugom prilagodbom, koju je Nizozemska predstavila kao „prilagodbu obrtnog kapitala", smanjena SMBV-ova porezna osnovica u Nizozemskoj.

(54) Treće, Komisija se pitala jesu li tantijeme koje je SMBV isplaćivao društvu Alki LP u skladu s načelom nepristrane transakcije jer se nije činilo da je iznos tantijema u skladu s vrijednošću intelektualnog vlasništva za koje bi trebao biti naknada. Zbog primjene TNMM-a u analizi transferne cijene tantijeme su zapravo odgovarale SMBV-ovoj rezidualnoj dobiti, odnosno bilo koja dobit koju je SMBV zabilježio iznad [9 – 12] % operativnih izdataka transformirana je u tantijeme koje se odbijaju od poreza.

4. **PRIMJEDBE NIZOZEMSKIH TIJELA NA ODLUKU O POKRETANJU POSTUPKA**

(55) Nizozemska je poslala svoje primjedbe na odluku o pokretanju postupka 16. srpnja 2014.

(56) Nizozemska je tvrdila da je naknada dogovorena u STC-u bila u skladu s načelom nepristrane transakcije i da je metoda (tj. TNMM s pokazateljem razine dobiti na temelju troškova) po izboru poreznog savjetnika bila primjerena za utvrđivanje te naknade. Uz to je navela da STC nije dao nikakvu selektivnu prednost SMBV-u.

(57) Da bi potkrijepila to stajalište, Nizozemska je u primjedbama iznijela sljedeće argumente.

(58) Prvo, Nizozemska je tvrdila da je grupacija Starbucks oduvijek namjeravala osnovati operativno niskorizično postrojenje za prženje kave te da se činjenice i okolnosti nisu znatno promijenile s godinama. Osim toga, SMBV je obavljao svoje funkcije pod nadzorom drugih subjekata grupacije, koji su u konačnici snosili rizike tih transakcija.

(59) Zato je Nizozemska SMBV smatrala „najmanje složenim subjektom" (a time i analiziranom stranom) čija se naknada u skladu s načelom nepristrane transakcije mora utvrditi komparativnom studijom, u okviru koje se primjenjuje TNMM kao najraširenija metoda na svijetu. S obzirom na svoju proizvodnu funkciju SMBV se koristio troškovno usmjerenim pokazateljem razine dobiti. Nizozemska je istaknula da je taj pristup u skladu s primjenjivim Smjernicama OECD-a o transfernim cijenama i Odlukom o određivanju transferne cijene. Štoviše, tvrdila je da je na temelju Odluke o određivanju transferne cijene svaki porezni obveznik u načelu slobodan odabrati metodu određivanja transferne cijene pod uvjetom da se odabranom metodom dobiva rezultat u skladu s načelom nepristrane transakcije za određenu transakciju. S obzirom na to da je rezultat STC-a ocijenila prihvatljivom približnom tržišnom cijenom, nije smatrala da se njime daje prednost SMBV-u.

(60) Kad je riječ o prilagodbama za usporedivost, Nizozemska je tvrdila da u trenutku sastavljanja izvješća o transfernoj cijeni iz 2007. nije bilo naznaka o tome kako treba tretirati proizvođače niskorizičnog profila. Priznala je da su Smjernice OECD-a o transfernim cijenama iz 2010. sadržavale dodatne upute o prilagodbama za usporedivost, uključujući prilagodbe obrtnog kapitala, no tvrdila je da su ti primjeri samo smjernice, što znači da se i na druge načine može dobiti rezultat u skladu s načelom nepristrane transakcije. Nadalje, Nizozemska je tvrdila da se procjena usklađenosti STC-a s načelom nepristrane transakcije mora temeljiti na Smjernicama OECD-a o transfernim cijenama koje su u tom trenutku bile dostupne, tj. Smjernicama OECD-a o transfernim cijenama iz 1995. Dakle, nije se mogao primijeniti Prilog poglavlju III. Smjernica OECD-a o transfernim cijenama iz 2010., u kojem se navodi radni primjer prilagodbe za usporedivost.

(61) Nizozemska je provela i analizu osjetljivosti raspona po načelu nepristrane transakcije izračunanog u skladu s metodologijom utvrđenom u izvješću o transfernoj cijeni iz 2007. kako bi procijenila pouzdanost rezultata u slučaju izmjene nekih parametara. Na osnovi tih simulacija zaključila je da bi se, čak i kad bi se prihvatila bilo koja od Komisijinih sumnji, svejedno dobila naknada u granicama raspona po načelu nepristrane transakcije. U skladu sa Smjernicama OECD-a o transfernim cijenama iz 1995. ispravci nisu potrebni kad je naknada unutar raspona po načelu nepristrane transakcije.

(62) Nizozemska je nadalje tvrdila da Komisija nije ispravno utvrdila referentni sustav na kojem je temeljila analizu selektivnosti, a to je bio opći porezni sustav koji počiva na razlici dobiti i gubitaka poduzetnika koji svoje djelatnosti provodi pod uobičajenim tržišnim uvjetima. Prema njezinu mišljenju odgovarajući referentni sustav trebali su biti članak 8.b stavak 1. ZPD-a, koji sadržava načelo nepristrane transakcije, i Odluka o određivanju transferne cijene, u kojoj se navode daljnje smjernice o primjeni tog načela. Nizozemska je tvrdila da selektivna prednost nije mogla postojati sve dok STC ne odstupa od članka 8.b stavka 1. ZPD-a i Odluke o određivanju transferne cijene.

(63) Naposljetku, Nizozemska je napomenula da bi Komisija nametanjem vlastitog tumačenja poreznih načela država članica zadirala u njezin suverenitet.

5. PRIMJEDBE ZAINTERESIRANIH STRANA NA ODLUKU O POKRETANJU POSTUPKA

5.1 Starbucks

(64) Starbucks je dostavio svoje primjedbe na odluku o pokretanju postupka 16. siječnja 2015. Osim toga, Komisiji je poslao tržišne informacije u dopisima od 13. travnja 2015., 29. svibnja 2015., 10. rujna 2015. i 23. rujna 2015.

(65) Primjedbe društva Starbucks uglavnom su se podudarale s primjedbama Nizozemske utoliko što su oboje tvrdili da je naknada u STC-u bila u skladu s načelom nepristrane transakcije i da njome nije dana selektivna prednost SMBV-u.

(66) Kao i Nizozemska, Starbucks je tvrdio da je SMBV obavljao samo ograničene, niskorizične funkcije kao potporu korporaciji Starbucks Corporation za regiju EMEA. Konačno, drugi subjekti grupacije kao što je društvo Alki LP preuzeli su trgovačku odgovornost za SMBV-ove djelatnosti te su stoga snosili gospodarske rizike povezane s tim transakcijama (uključujući rizik zaliha).

(67) Starbucks je stoga zaključio da je TNMM najprikladnija metoda određivanja transferne cijene. Smatrao je da u svakom slučaju nizozemska porezna uprava mora započeti ispitivanje transferne cijene na temelju metodologije po izboru poreznog obveznika.

(68) Starbucks je podsjetio da transferne cijene nisu egzaktna znanost i da se primjenom bilo koje metode njihova određivanja dobiva raspon iznosa koji mogu biti podjednako dokazivi. Svim analizama transfernih cijena nužno se dobiva raspon rezultata po načelu nepristrane transakcije i zaključak o jednoj od cijena u skladu s tim načelom, a ne o točno određenoj cijeni.

(69) Starbucks je dodao da posjeduje nekoliko *ad hoc* izvješća koja dodatno potkrepljuju prirodu dodatka utvrđenog u STC-u.

(70) Kad je riječ o prilagodbama iz izvješća o transfernoj cijeni iz 2007., Starbucks je objasnio da je njihova svrha bila uzeti u obzir važne razlike u funkcijskim profilima SMBV-a i usporedivih trgovačkih društava uključenih u uzorak kako bi se došlo do odgovarajuće naknade po načelu nepristrane transakcije. Starbucks smatra da su te prilagodbe bile odgovarajuće, u nekim aspektima i konzervativne, te se njima sigurno nije umanjila SMBV-ova naknada za izvršene funkcije.

(71) Kao i Nizozemska, Starbucks je tvrdio da Komisija nije pravilno utvrdila referentni okvir. Tvrdio je da bi referentni sustav trebao biti nizozemski sustav oporezivanja dobiti, i to članak 8.b stavak 1. ZPD-a, Odluka o određivanju transferne cijene i administrativna praksa nizozemske porezne uprave. Prema Nizozemskoj i Starbucksu problem državne potpore mogao je nastati samo ako je STC odstupao od uobičajenog tumačenja i primjene načela nepristrane transakcije u Nizozemskoj. Štoviše, Starbucks je naveo da Komisija nije utvrdila referentnu skupinu poreznih obveznika te da povezana i nepovezana društva nisu uvijek u usporedivim pravnim i činjeničnim situacijama.

(72) Naposljetku, Starbucks je kritizirao Komisijin pristup jer je u suprotnosti s pristupom u kojem „sadržaj ima prednost pred oblikom" nizozemske porezne uprave. Osim toga, ukazao je na to da Komisija nije smjela temeljiti svoju procjenu na informacijama koje su se pojavile nakon STC-a.

5.2 Ostale zainteresirane strane

(73) NOB je tvrdio da bi se procjena je li određeni porezni tretman poreznog obveznika u okviru STC-a bio državna potpora trebala temeljiti na nizozemskom zakonodavstvu, administrativnoj praksi i primjeni načela nepristrane transakcije u trenutku sklapanja predmetnog STC-a. Istaknuo je da se pozivanjem na razboritog nezavisnog tržišnog subjekta u odluci o pokretanju postupka stekao dojam o uvođenju nove vrste standarda Unije koji nadilazi Smjernice OECD-a o transfernim cijenama za procjenu usklađenosti temeljnog sporazuma s načelom nepristrane transakcije. Tražio je potvrdu da Komisija neće primjenjivati nijedan drugi standard kao referentni okvir osim nacionalnog pravnog sustava. Nadalje je tvrdio da porezni obveznici opravdano očekuju da STC-ovi sklopljeni na temelju nacionalnog tumačenja domaćih zakona nisu državna potpora.

(74) VNO-NCW izrazio je zabrinutost zbog primjene testa razboritog nezavisnog tržišnog subjekta i zalagao se za određivanje transferne cijene prema nacionalno primijenjenim pravilima kao referentnim okvirom za procjenu selektivnosti.

(75) ATOZ je tvrdio da se stekao dojam da prema mišljenju Komisije postoji objektivni standard nepristrane transakcije na temelju načela OECD-a koji je na određeni način sadržan u pravu Unije i nadilazi nacionalno pravo i prakse država članica. Međutim, Komisija je prema ATOZ-u trebala razmotriti je li STC u skladu s nizozemskim pravom. ATOZ je tvrdio da se Komisijinim pristupom stvorila pravna nesigurnost među multinacionalnim poduzećima.

(76) Oxfam i BAK u svojim su primjedbama izrazili potporu Komisijinu ispitnom postupku.

(77) Društvo X, konkurent grupacije Starbucks koji je htio ostati anoniman, dostavilo je Komisiji kao odgovor na odluku o pokretanju postupka opažanja o vrijednosti koja se zelenoj kavi dodaje postupkom prženja. Tvrdilo je da bi dodana vrijednost u prosjeku iznosila 13 – 17 % troška zelene kave u slučaju pržene i mljevene kave ili kave u zrnu.

6. **PRIMJEDBE NIZOZEMSKE NA PRIMJEDBE TREĆIH STRANA I DRUŠTVA X**

(78) Nizozemska je u dopisima od 20. i 26. travnja 2015. izrazila da se slaže s opažanjima društva Starbucks, NOB-a, VNO-NCW-a i ATOZ-a. S druge strane, odbacila je argumente organizacije Oxfam i BAK-a.

(79) Nizozemska je u dopisu od 11. ožujka 2015. navela da nije mogla dostaviti iscrpan odgovor na primjedbe društva X jer joj nisu bile dostavljene funkcijska analiza ni referentne vrijednosti anonimnog konkurenta.

7. **PROCJENA**

(80) Nakon što je provela temeljit ispitni postupak, podrobno razmotrila primjedbe koje je primila kao odgovor na odluku o pokretanju postupka i uzela u obzir nalaze iz presude u predmetu *Starbucks*, Komisija zaključuje da sumnje u sporno porezno mišljenje izražene u odluci o pokretanju postupka nisu opravdane.

7.1 **Postojanje potpore**

(81) U skladu s člankom 107. stavkom 1. UFEU-a svaka potpora koju dodijeli država članica ili koja se dodjeljuje iz državnih sredstava u bilo kojem obliku kojim se narušava ili prijeti da će narušiti tržišno natjecanje stavljanjem određenih poduzetnika ili proizvodnje određene robe u povoljniji položaj nespojiva je s unutarnjim tržištem u mjeri u kojoj utječe na trgovinu među državama članicama.

(82) Kako je utvrdio Sud Europske unije ([9]), da bi se mjera smatrala potporom u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, moraju se ispuniti sljedeći kumulativni uvjeti: i. mjera mora biti pripisiva državi i mora se financirati iz državnih sredstava, ii. primatelj mora na temelju nje ostvariti neku prednost, iii. ta prednost mora biti selektivna i iv. mjera mora narušavati ili prijetiti da će narušiti tržišno natjecanje i imati potencijalni utjecaj na trgovinu među državama članicama.

(83) Komisija će u nastavku usmjeriti procjenu na to je li spornim poreznim mišljenjem dodijeljena prednost SMBV-u.

7.2 **Postojanje prednosti za SMBV**

(84) U smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a prednost je svaka gospodarska korist koju poduzetnik ne bi mogao ostvariti u uobičajenim tržišnim uvjetima, odnosno bez intervencije države. Pri utvrđivanju postojanja prednosti treba uputiti na učinak same mjere. Kad je riječ o fiskalnim mjerama, prednost se može dodijeliti u obliku raznovrsnih umanjenja poreznog opterećenja određenog poduzetnika, a posebno umanjenjem porezne osnovice ili iznosa porezne obveze.

([9]) Presuda Suda od 2. rujna 2010., *Komisija / Deutsche Post*, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481, točka 39.

(85) Kako je opisano u odjeljku 3. ove Odluke, Komisija je pokrenula službeni ispitni postupak protiv Nizozemske zbog STC-a na temelju triju sumnji navedenih u odluci o pokretanju postupka.

(86) Prva sumnja koju je Komisija izrazila u svojoj odluci o pokretanju postupka odnosila se na to je li nizozemska porezna uprava s pravom prihvatila SMBV-ovu klasifikaciju niskorizičnog pružatelja usluga proizvodnje radi određivanja njegove naknade u skladu s načelom nepristrane transakcije.

(87) U tom je pogledu Opći sud zaključio u presudi da neispunjeni metodološki zahtjevi uobičajene analize transfernih cijena nisu sami po sebi dovoljni da bi se dokazalo da je dodijeljena državna potpora. Čak i ako je Komisija s pravom posumnjala u primijenjenu klasifikaciju transfernih cijena, i dalje bi trebala dokazati da je zbog te metodološke pogreške SMBV bio u prednosti. Prema mišljenju Općeg suda Komisija nije u tom predmetu uspjela u dovoljnoj mjeri dokazati postojanje prednosti ([10]).

(88) Druga sumnja koju je Komisija izrazila odnosila se na to je li nizozemska porezna uprava s pravom prihvatila prvu i drugu prilagodbu poreznog savjetnika pri izračunu SMBV-ove naknade iz STC-a. Prva prilagodba odnosila se na odabir operativnih izdataka kao pokazatelja razine dobiti za izračun SMBV-ove naknade. Druga prilagodba bila je po SMBV-ovu opisu prilagodba obrtnog kapitala.

(89) Prvo, Opći sud ustanovio je da Komisija nije dokazala da je odabir pokazatelja razine dobiti pogrešan ([11]).

(90) Drugo, kad je riječ o prilagodbi obrtnog kapitala, Opći sud utvrdio je da Komisijin nalaz da grupacija Starbucks nije dostatno obrazložila prilagodbe rezultata izračunanih TNMM-om nije sam po sebi dovoljan da bi se dokazalo da su te prilagodbe pogrešne ili da je njima dodijeljena prednost SMBV-u. Na temelju toga Opći sud utvrdio je da Komisija nije dokazala da je provedenom prilagodbom obrtnog kapitala dodijeljena prednost SMBV-u ([12]).

(91) Posljednja sumnja koju je Komisija izrazila odnosila se na to je li nizozemska porezna uprava s pravom prihvatila metodu određenu u STC-u za izračun razine tantijema koje SMBV treba platiti. U tom je pogledu Opći sud utvrdio da je Komisija pogriješila zato što je zaključila da ugovorni odnosi između grupacije Starbucks i drugih društava za prženje kave dokazuju da SMBV nije trebao plaćati nikakve tantijeme ([13]). Usto je ustanovio da je pogrešno zaključila da su ugovori između konkurenata grupacije Starbucks i drugih društava za prženje kave dokaz da SMBV nije trebao plaćati nikakve tantijeme ([14]).

(92) Opći sud utvrdio je i da Komisija nije dostatno dokazala da bi razina tantijema koju plaća SMBV, čak i ako nije jednaka nuli, ipak trebala biti niža od iznosa plaćenog na temelju STC-a ([15]). Istaknuo je da u svojoj odluci nije navela koju bi drugu razinu tantijema smatrala primjerenom. ([16])

([10]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 427.
([11]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 501.
([12]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 541.
([13]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 359.
([14]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 358.
([15]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 362.
([16]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 368.

(93) Općenitije, Opći sud utvrdio je da je Komisija pogrešno pretpostavila da se vrijednost intelektualnog vlasništva pruženog SMBV-u koristila samo kad su se proizvodi prodavali krajnjim kupcima ([17]). Budući da je SMBV-u intelektualno vlasništvo bilo potrebno za obavljanje gospodarske djelatnosti, Opći sud zaključio je da SMBV ima koristi od njegove upotrebe ([18]).

(94) Nadalje, Opći sud utvrdio je da je Komisija pogrešno tvrdila da SMBV nije mogao plaćati tantijemu za to intelektualno vlasništvo jer su djelatnosti za koje mu je bilo potrebno bilježile gubitke ([19]). Istaknuo je da su informacije koje pokazuju da su te djelatnosti bilježile gubitke bile raspoložive tek od 2010., što znači da nisu bile dostupne u trenutku sklapanja STC-a. U tom je pogledu Opći sud napomenuo da je Komisiju trebalo obavijestiti o novoj potpori prije njezine provedbe ako bi proizišla iz STC-a, kao što je propisano člankom 108. stavkom 3. UFEU-a. Budući da je Komisija u tom slučaju morala zauzeti stajalište o takvoj obavijesti isključivo na temelju informacija dostupnih u to vrijeme, Opći sud utvrdio je da nije mogla prigovoriti nizozemskoj poreznoj upravi što nije uzela u obzir informacije koje nisu bile poznate ili razumno predvidljive u trenutku sklapanja STC-a ([20]).

(95) Nadalje, Opći sud utvrdio je da, premda je nizozemska porezna uprava mogla povući ili izmijeniti STC u razdoblju njegove valjanosti, Komisija nije tvrdila da je odlukom nizozemske porezne uprave da ne povuče ili izmijeni STC za vrijeme njegova trajanja dana prednost SMBV-u ([21]). Komisija stoga nije mogla tim argumentom opravdati korištenje informacija koje su bile dostupne tek nakon sklapanja STC-a.

(96) Ukratko, Opći sud utvrdio je da Komisija nije u dovoljnoj mjeri dokazala da je STC-om dana prednost SMBV-u i da samim time zbog kumulativne prirode čimbenika navedenih u uvodnoj izjavi 82. nije dokazala da je Nizozemska dodijelila potporu SMBV-u protivno članku 107. stavku 1. UFEU-a. Stoga je Opći sud poništio odluku o okončanju postupka.

(97) U skladu s člankom 266. UFEU-a Komisija je dužna poduzeti potrebne mjere kako bi se uskladila s presudom Općeg suda u predmetu *Starbucks* kojom se poništava odluka o okončanju postupka.

(98) Komisija je u tu svrhu prikupila dodatne informacije o poslovanju grupacije Starbucks u Nizozemskoj tako što je Nizozemskoj uputila zahtjev za informacije. Ni podnesak nizozemskih tijela kao odgovor na taj zahtjev za informacije ni naknadni sastanak Komisije, nizozemskih tijela i predstavnika grupacije Starbucks nisu objelodanili dokaze koji u dovoljnoj mjeri potvrđuju sumnje iznesene u odluci o pokretanju postupka o usklađenosti STC-a s člankom 107. stavkom 1. UFEU-a.

(99) Osim toga, Komisija nije u ispitnom postupku otkrila nikakve druge izvore relevantnih i pouzdanih financijskih informacija iz razdoblja u kojem je STC izvorno sklopljen između nizozemske porezne uprave i SMBV-a koje bi mogla upotrijebiti u svojoj analizi transfernih cijena. Taj je nedostatak pouzdanih podataka odigrao važnu ulogu u predmetu jer je Opći sud presudio da se Komisija nije mogla osloniti na informacije koje nisu bile dostupne u trenutku provedbe sporne mjere ([22]).

([17]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 260.
([18]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 262.
([19]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 273.
([20]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 250.
([21]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 248.
([22]) Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019., *Nizozemska i dr. / Komisija*, T-760/15 i T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, točka 251.

(100) Zato Komisija mora zaključiti da službenim ispitnim postupkom STC-a nije u dovoljnoj mjeri dokazala da je on doveo do poboljšanja neto financijskog položaja SMBV-a.

Zaključak

(101) Dakle, u ovoj Odluci Komisija mora odbaciti sumnje o postojanju prednosti izražene u odluci o pokretanju postupka. Budući da su kriteriji za utvrđivanje postojanja državne potpore u skladu s člankom 107. stavkom 1. UFEU-a kumulativne prirode, nema potrebe za ocjenjivanjem ostalih kriterija u toj odredbi.

8. **ZAKLJUČAK O POSTOJANJU POTPORE**

(102) S obzirom na navedeno Komisija zaključuje da STC ne čini državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Spornim prethodnim sporazumom o transfernoj cijeni koji je porezna uprava Kraljevine Nizozemske izdala 28. travnja 2008. Kraljevina Nizozemska nije dodijelila potporu u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije društvu Starbucks Manufacturing EMEA bv.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena Kraljevini Nizozemskoj.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. studenoga 2024.

Za Komisiju
Margrethe VESTAGER
Izvršna potpredsjednica